

Brev till Selma Lagerlöf från Sophie Elkan: 1893-1898. L 1:1 - 83

Elkan, Sophie,

HS L 1:1

Strz den 27 Februar 1894.

Ellin. min vän!

Ju, Altens tillstånd förbättras
 men det är tyvärr inte influensa, utan någon
 sjuklig försvinnning i hjärtats, i hjärtats vägg
 dykt som ramben Gabriel hade. Döden så att
 han sålde talen sig utdeles ledigt i de nämnda
 läst vara en ^{mycket} stor ordens och därför
 absolut till Nauheim (som tygar Nauheim igen)
 Sedan för han återgå det allmogets och utdöms
 orjakt af sina försvinnit, men ej allt. Det är en
 turligens försvinnit för den strukturen, men ingen vittan
 han, men blott han förlora utan på mycket plä-
 ga. Ju, ju tänk du!

Ju, nog väl för gången men för den gån följt till
 ordens värdt vriden. Ju är mycket ofast att du för
 tygar en försvinnit mycket, du kan vriden för 10,000
 kronor, mycket mer än ju.

För en tygar inte en stället för Gumbold rena

det er si kindersamt naar j skal slæppe mig
ud og into jilla det anstøpse, naar det er j
der tillæg. Men j er en sådan uheldsbrændt
og det kom ubehøvet at kunne noget efter
mig på vejen. Men der er en blott tynde og
regneret. Fierke verser på om at j ikke
ved mere. Du på into om at det på det er, det
skete into ble en bibel intan en bok.

Udlands into fiherrum ledet om mig. Vi
ridades og jigez into vecken: Sphindemet,
der kommer ofte, fiherrum og Geer lig vist into
mig. J blef indtænkt som kommer, som into ee mig
kom om vand at de var om to. Fiherrum og j
væder et noget atskent indlæg. Men kan ha
vænt gudmenig i sin tid det er kom intan.
Men er jurede. Næst til Dines vejen barn Legm
bepand, som intan her noget tra ut.

J kunde en jigez en her og det at. Men det
er kom. Men om om det intan. Men ifull
er intan j into indan intan af kom. J
Næst om jigez om her om det intan. Men det
er kom. Men om om det intan. Men ifull

dröfva att de hört en operation. Men det var
 ju naturligt med Hanna. Nä, det går liksom
 nej godt att inte bli alltför tillbedd, det tal kan
 inte und. Men kan tillräckligt höra tanken om en
 besvärsmann.

Jag trodde de skulle ha sagt nej, men det var
 ju naturligt af dem att komma ut att tänkta på
 jag från och till. Men man väntar alltid något,
 när någon är med. Jag tror nu du har varit där,
 att Elvira och Ellen hört något om teater liksom
 om en man, inte ju att de sagt nej, men
 jag hade samma uppfattning. De komma i sängen
 eller ut på skott. Jag spelar därmed på dem. Fast
 minn där om, ten om att det är en operation,
 det har jag inte, det som var deklamation med
 musik, något reciterande eller någon annan på
 enig stund. Till en lund Elvira tyckte.
 Tacka på den om gjort sin plikt och lyckas
 mera desto mer uppfyllt det till. Men låter
 du väl operasunderet från, åtminstone på en
 tid. Jag tror ej lockas mer sig från en

